

172 Το Φρούριο της Τήνου

Στην Ιερή Καρδιά

Στάσου κοντά μου, Κύριε, και κράτησέ με!
Απάλλαξέ με από καθετί που σου είναι ξένο,
ελευθέρωσε την καρδιά μου από κάθε άλλο δεσμό,
κατάστησέ με ελεύθερο απ' όλα τα' άλλα
για να μπορώ εσένα μόνο να κοιτάξω.

Εσύ που έχεις ταπεινή καρδιά,
διαμόρφωσε και την καρδιά μου όμοια με τη δική σου
και της καρδιάς σου να 'ναι η καρδιά μου κατοικία.
Στα τριόρθατά μου εσύ να κατοικείς,
ιδανικό μου να 'ναι η δική σου συναλλαγή.

Η δική μου η καρδιά
με τη δική σου την καρδιά να γίνουν μία,
εσύ να 'σαι για μένα ο μόνος θησαυρός.
Τη μοναξιά μου εσύ να συντροφεύεις,
και της χαράς μου εσύ να 'σαι η πηγή.

Την πληγωμένη σου καρδιά
να μην ξαναπληγώσω.
Στο θέλημά σου, κάνε να υποταγώ.
Πιστός στη χάρη σου να μείνω,
της αγιοσύνης σου ανταύγεια να γινώ.

Εξώφυλλο:

Η Βρεφοκρατούσα

Γαλλική Σχολή 1900 περίπου

Συμβολιστική τεχνοτροπία, ελαιογραφία σε μουσαμά
της συλλογής Νίκου Χατζηκυριάκου

Αγαπητοί Φίλες και Φίλοι,

Κάθε φορά που γίνεται μια μετακίνηση ιερέων από ενορία σε ενορία, ή ακόμη περισσότερο, κάθε φορά που μια υπηρεσία περιορίζεται επειδή ο συγκεκριμένος ιερέας ή μοναχός/ή καλείται να εξασφαλίσει μια πιο επείγουσα ανάγκη, τότε, τουλάχιστο στους κύκλους στους οποίους επήλθε η αλλαγή, έντονες συζητήσεις γίνονται γύρω από την έλλειψη των ιερέων. Εκφράζεται μάλιστα και ένας ειλικρινής φόβος «μη τυχόν και μείνουμε χωρίς ιερείς...».

Μπροστά σε μια τέτοια ανησυχία, πρώτα θα πρέπει να δεχθούμε ότι οι καιροί είναι δύσκολοι, οι ιερείς είναι λίγοι, λίγοι είναι και οι μοναχοί / μοναχές, και όπως δείχνουν τα πράγματα, τουλάχιστο για το εγγύς μέλλον, τόσο ο αριθμός τους όσο και οι δυνάμεις αυτών που απομένουν θα λιγοστεψουν ακόμη περισσότερο, εφόσον ο μέσος όρος της ηλικίας τους ανεβαίνει όλο και ψηλότερα.

Τι μπορούμε όμως να απαντήσουμε ή τι να αντιπροτείνουμε σ' εκείνους τους χριστιανούς οι οποίοι, καλόπιστα και επίμονα αλλά και με κάποια αφέλεια, ζητούν να γίνει κάτι, και να τους προμηθεύσουν κάποιοι ιερέα;

Πρώτα, πρέπει να πούμε, όσο κι αν αυτό ηχεί λίγο παράξενα και ακούγεται λίγο τραβηγμένο, τους ιερείς δεν τους βρίσκουμε ούτε στα «πρετ α πορτέ», δηλαδή στα «έτοιμα», ούτε μας τους προμηθεύουν τα σουπερμάρκετ.

Η κλήση του ιερέα ή η κλήση του μοναχού / μοναχής είναι πριν απ' όλα ένα κάλεσμα. Είναι το κάλεσμα που ο Θεός απευθύνει σε κάποιους ανθρώπους, άνδρες ή γυναίκες, για να αφιερωθούν με ιδιαίτερα έντονο τρόπο στην αναγγελία του Ευαγγελίου, να δίνουν τη μαρτυρία ότι η Βασιλεία του Θεού είναι πλησίον και, οι ιερείς, τελώντας τα Μυστήρια μέσα στην Εκκλησία, να καθιστούν παρούσα αυτήν τη Βασιλεία «εδώ και τώρα».

Όμως, δεν αρκεί ο Θεός να καλεί. Ένα κάλεσμα, από μόνο του, δεν επιτελεί έργο. Το έργο επιτυγχάνεται εάν και εφόσον εκείνος ο οποίος καλείται, ανταποκριθεί στο κάλεσμα και δεχθεί να εργαστεί στο έργο για το οποίο κλήθηκε. Και η απάντηση πρέπει να είναι ελεύθερη, συνειδητή, χωρίς υστεροβουλία. Ο Κύριος, επειδή μας έπλασε ελεύθερους, θέλει και οι εργάτες τους οποίους καλεί στον αμπελώνα του να παραμείνουν ελεύθεροι. «Εκείνος που έβαλε το χέρι στο αλέτρι», δεν μπορεί να νοσταλγεί αυτά που άφησε και να στρέφει το κεφάλι του προς τα πίσω. Το δόσιμό του πρέπει να είναι ολοκληρωτικό.

Κάτι άλλο ακόμη που πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα που τέθηκε στην αρχή, είναι ότι, πράγματι, ο επίσκοπος είναι εκείνος που επικυρώνει επίσημα ότι ο Θεός καλεί κάποιον στο ιερατείο. Η επικύρωση γίνεται με την ιερατική χειροτονία την οποία χορηγεί ο επίσκοπος. Το ίδιο και για τη μοναχική ζωή, η επικύρωση του καλέσματος γίνεται από τον ηγούμενο ή την ηγουμένη που δέχεται ενώπιον του Θεού τις μοναχικές υποσχέσεις του νέου ή της νέας. Όμως, το πρώτο άκουσμα αυτού του καλέσματος μπορεί να έρθει από πολλές πλευρές: ασφαλώς μπορεί να προέλθει από το καλό παράδειγμα ενός ιερέα ή μιας μοναχής. Μπορεί όμως να προέλθει και από την οικογένεια και το συγγενικό περιβάλλον, μπορεί να προέλθει από το σχολείο, όπως επίσης μπορεί να προέλθει από ολόκληρη τη χριστιανική κοινότητα στην οποία ο νέος ή η νέα ζει και αναπτύσσεται κοινωνικά, διανοητικά και πνευματικά.

Σήμερα, θα μπορούσε να πει κανείς, ότι το κάλεσμα που ο Θεός μπορεί να απευθύνει με διάφορους τρόπους, μάλλον πνίγεται και αποτρέπεται από το οικογενειακό και το κοινωνικό περιβάλλον. Στο Σχολείο, στην οικογένεια, στην κοινωνία γίνεται λόγος για επαγγελματικό προσανατολισμό, μιλούμε για ιατρούς, δικηγόρους, αρχιτέκτονες, μηχανικούς. Μιλούμε για επαγγέλματα με τα οποία, ο σημερινός νέος/α θα μπορεί να κερδίζει πολλά λεφτά ... Για την αφιερωμένη ζωή, για το ιερατείο, ούτε λόγος ... Είναι εντυπωσιακό, μερικές φορές, να βλέπεις ακόμη και πολύ πιστούς χριστιανούς, οι οποίοι θρηνούν για την έλλειψη ιερών και μοναχών, αλλά όταν τους λες ότι το παιδί τους θα μπορούσε να είναι ένας καλεσμένος από τον Κύριο, να αντιδρούν σχεδόν βίαια. Χωρίς χαμόγελο, να σου λένε: «Θεός φυλάξει !», ή «μη βάζεις τέτοιες ιδέες στο παιδί !»...

Επειδή το πρόβλημα είναι υπαρκτό, πρέπει να το σκεφτούμε σοβαρά όλοι. Και όταν λέμε όλοι, εννοούμε και οι λαϊκοί μαζί, όχι μόνο ο επίσκοπος. Εισαγόμενοι ιερείς δεν υπάρχουν! Υπάρχουν οι ιεραπόστολοι που εγκαταλείπουν τα πάντα για να αναγγείλουν τη Βασιλεία του Θεού, όπου το κάλεσμα που άκουσαν τους ωθεί και τους στέλνει. Αυτοί οι τελευταίοι, όμως, δε δέχονται να συμπράξουν με μια νεόπλουτη χριστιανική κοινωνία όπου, ακόμη και οι χριστιανοί, προσκολλημένοι στα επίγεια, αρνούνται ακόμη κάθε σκέψη για αφιερωμένη ζωή.

Μήπως θα πρέπει, λοιπόν, να τα σκεφτούμε όλα αυτά από την αρχή;

π. Σεβαστιανός Φρέρης

Να τρελαίνεσαι

«Θα ῥθει ένας καιρός όπου οι άνθρωποι θα τρελαθούν και όταν θα βλέπουν κάποιον που δεν είναι τρελός θα λένε θυμωμένα: «είσαι τρελός». Κι αυτό επειδή δεν είναι σαν κι αυτούς».

Άγιος Αντώνιος ο ερημίτης

Αν και ο λόγος αυτός έχει λεχθεί πριν από 1500 χρόνια και περισσότερο, φαίνεται να είναι πολύ επίκαιρος στην εποχή μας. Παρά ταύτα, είναι ακόμη δύσκολο να γίνει κατανοητός.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, εμάς τους χριστιανούς μήπως οι σύγχρονοί μας δε μας περιγράφουν ως ηθικολόγους, οπισθοδρομικούς και, σε τελευταία ανάλυση, ότι δημιουργούμε ενοχές σ' αυτούς που μας ακούνε; Κατά κάποιο τρόπο, όταν λέμε και υποστηρίζουμε κάποια πράγματα, μας θεωρούν τρελούς.

Όμως αυτή η διαφορά μας, μας υπενθυμίζει το λόγο του Χριστού: είμαστε «σ' αυτόν τον κόσμο», αλλά δεν είμαστε «αυτού του κόσμου», δηλαδή δεν του ανήκουμε, ούτε θέλουμε να συμμετέχουμε στην όποια λανθασμένη του πορεία. Οι αξίες που ο χριστιανισμός κομίζει και για τις οποίες δίνουμε μαρτυρία δεν είναι «αυτού του κόσμου», αλλά είναι του Θεού και μας δόθηκαν δια του Ιησού Χριστού εν Πνεύματι. Αποτέλεσμα αυτού είναι να βρισκόμαστε συχνά σε αντίθεση με τους συγχρόνους μας, μέχρι και να τους ενοχλούμε με την τοποθέτησή μας. Έτσι, για παράδειγμα, όταν ο χριστιανισμός προβάλλει ως πρότυπο το ζεύγος του άνδρα και της γυναίκας για τη δημιουργία μιας οικογένειας, ο κόσμος προτείνει το ομοφυλόφιλο ζεύγος και καταδικάζει το χριστιανισμό, ότι τάχα δεν εξελίσσεται. Και καταδικάζει ιδιαίτερα την Καθολική Εκκλησία επειδή συνεχίζει να υποστηρίζει το αδιάλυτο του γάμου και να εναντιώνεται σθεναρά στον πανσεξουαλισμό που δυστυχώς επικρατεί στις μέρες μας. Παρά ταύτα, ο κόσμος με πολλή προσοχή ακούει τη φωνή των ψυχαναλυτών οι οποίοι, μέσα στη γραμμή του Φρόυντ και του Λακάν, υπογραμμίζουν τη σπουδαιότητα για την ομαλή ανάπτυξη ενός παιδιού, να γνωρίζει τον πατέρα του και τη μητέρα του. Είναι πραγματικά να τρελαίνεσαι.

Μέσα σ' ένα κόσμο που κυριεύεται όλο και περισσότερο από το κέρδος, το χρήμα και την κατανάλωση, οι μαθητές του Χριστού οφείλουμε να ακολουθήσουμε το μήνυμα που μας έρχεται από τη Αγία Γραφή που υποστηρίζει τον αδύναμο και το ορφανό, τη χήρα και τον ξένο. Ίσως, ακολουθώντας αυτή τη γραμμή, να θεωρηθούμε κι εμείς τρελοί. Αλλά να ξέρουμε ότι δεν είμαστε οι πρώτοι! Ούτε και είμαστε μόνοι.

G.

Η θεραπεία του κωφαλάλου

(Μτ. 7,31-37)

³¹Πάλι έφυγε ο Ιησούς από την περιοχή της Τύρου και διαμέσου της Σιδώνας ήρθε στη λίμνη της Γαλιλαίας, περνώντας μέσα από την περιοχή της Δεκάπολης. ³²Του φέρνουν τότε έναν κουφό που ήταν και μουγγός, και τον παρακαλούν να βάλει το χέρι του πάνω του. ³³Ο Ιησούς τον πήρε ξεχωριστά, μακριά από το πλήθος, έβαλε τα δάχτυλά του στ' αυτιά του, και με το σάλιο του άγγιξε τη γλώσσα του. ³⁴Εστρεψε το βλέμμα του στον ουρανό, στέναξε και του λέει: «Εφφαθά», που σημαίνει «Άνοιξε». ³⁵Κι αμέσως άνοιξαν τ' αυτιά του, λύθηκε η δεμένη γλώσσα του και μιλούσε κανονικά. ³⁶Ο Ιησούς τους ζήτησε να μην το πουν σε κανέναν. Όσο όμως κι αν τους το ζητούσε, εκείνοι πολύ περισσότερο το διαλαλούσαν. ³⁷Υπερβολικά εντυπωσιασμένοι έλεγαν: «Τι ωραία που τα τακτοποιεί όλα! Ακόμη και τους κουφούς κάνει ν' ακούν, και τους βουβούς να μιλούν».

Προς το τέλος της τελετής κατά την οποία χορηγείται το Μυστήριο του Βαπτίσματος, ο λειτουργός κάνει μια συμβολική πράξη, επαναλαμβάνοντας την κίνηση που έκανε ο Ιησούς όταν θεράπευσε τον κωφαλάλο, δηλαδή λέει την αραμαϊκή λέξη εφφαθά και αγγίζει τα αυτιά του βαπτιζόμενου. Και η ευχή την οποία κάνει είναι: «Ο Ιησούς Χριστός ... να σε αξιώσεις... να ακούς το λόγο του και να ομολογείς την πίστη...». Μ' αυτό τον τρόπο σημειώνεται η σπουδαιότητα για τον νεοβαπτισμένο να ακούει το λόγο, να τον αφομοιώσει και να τον κρατήσει μέσα του για να μπορεί να τον μεταδώσει.

Ήδη από την εποχή των προφητών, στην Παλαιά Διαθήκη, ενώ υπόσχεται ότι θα έλθει να σώσει το λαό του, ο Κύριος αναγγέλλει: «Κάντε καρδιά και μη φοβάστε! Να ο Θεός σας! ... θα ῥθει για να σας φέρει τη λύτρωση. Τότε τα μάτια θ' ανοιχτούνε των τυφλών και των κουφών τα αυτιά θ' ακούσουν» (Ησ. 35,4-5). Όταν, λοιπόν, στο ευαγγέλιο του Μάρκου, ο Ιησούς θεραπεύει τον κωφάλαλο, είναι ο Θεός που έρχεται για να σώσει το λαό του. Ο Λόγος του Θεού είναι εδώ, ανοίγει τα αυτιά και ελευθερώνει τη γλώσσα. Χάρη στη δική του παρέμβαση, κάθε άνθρωπος μπορεί στο εξής να ακούσει το λόγο του Θεού και να διακηρύξει τα θαυμάσιά του.

Όμως το να ακούσει κανείς το λόγο του Θεού, δε σημαίνει και ότι είναι εύκολο να τον ενστερνιστεί και να τον βιώσει. Λέει ακόμη ο Ησαΐας: «Ο Κύριος την ακοή μου άνοιξε, κι εγώ δεν αντιστάθηκα ούτε στα πίσω στράφηκα να φύγω. Τη ράχη μου έδωσα σ' αυτούς που με μαστίγωναν και το σαγόνι μου σ' αυτούς που μου ξεριζωναν τα γένια» (50,5-6). Όταν ο Κύριος ανοίγει τα αυτιά μας και ακούμε το λόγο του, και επειδή δεν είμαστε «αυτού του κόσμου», θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε πολλές δυσκολίες. Όμως, όταν ο λόγος περάσει από την ακοή στην καρδιά, τότε ο πιστός είναι βέβαιος ότι «ο Θεός θα με βοηθήσει». Και ο ψαλμωδός μπορεί να ψάλλει : Ο Κύριος «λύτρωσε τη ζωή μου από το θάνατο, τα μάτια μου από τα δάκρυα, τα πόδια μου από την πτώση» (ψλ. 114-115,8).

Ο απόστολος άγιος Ιάκωβος μάς προτρέπει: «Δεχθείτε με ταπεινοφροσύνη το λόγο που φύτεψε μέσα σας ο Θεός και που μπορεί να σώσει τις ψυχές σας» (Ιακ. 1,21). Αυτό σημαίνει ότι το λόγο δεν τον ακούμε μόνο αλλά και τον εφαρμόζουμε.

Και σήμερα ο Θεός έρχεται για να μας σώσει. Ας θυμηθούμε το λόγο που ειπώθηκε στον καθένα μας την ημέρα του βαπτίσματός μας: «Εφφαθά!».

Πώς να αντισταθούμε στο δράμα της πείνας

Αγαπητοί Αδελφές και Αδελφοί,

Στις χριστιανικές μας οικογένειες διδάσκουμε στα παιδιά να ευχαριστούν το Θεό πριν το φαγητό, με μια σύντομη προσευχή και με το σημείο του σταυρού. Πρέπει να διατηρηθεί αυτή η προσευχή ή, κι αν χάθηκε, να επανέλθει και πάλι, διότι μας μαθαίνει να μη θεωρούμε «τον άρτον ημών τον επιούσιον» ως κάτι που εμείς έχουμε εξασφαλίσει, αλλά να τον αναγνωρίζουμε ως δωρεά της Θείας Πρόνοιας. Θα έπρεπε να συνηθίσουμε να δοξολογούμε το Δημιουργό για κάθε πράγμα: για τον αέρα και το νερό, στοιχεία πολύτιμα που είναι στη βάση της ζωής πάνω στον πλανήτη μας. Το ίδιο πρέπει να κάνουμε και για τις διάφορες τροφές τις οποίες, μέσα από τη γονιμότητα της γης ο Θεός μας προσφέρει για την επιβίωσή μας. Ο Ιησούς διδάσκει στους μαθητές του να προσεύχονται, ζητώντας από το Θεό Πατέρα όχι «τον άρτο μου» αλλά «τον άρτο μας» τον καθημερινό. Θέλησε έτσι ώστε κάθε άνθρωπος να αισθάνεται συνυπεύθυνος για τους αδελφούς του, για να μη λείπει σε κανένα το αναγκαίο για την επιβίωση. Η παραγωγή της γης είναι μια δωρεά, την οποία ο Θεός προορίζει για «ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια».

Θίγουμε, λοιπόν, εδώ ένα πολύ σημαντικό θέμα : το δράμα της πείνας η οποία, έστω κι αν ακόμη πρόσφατα έχει αντιμετωπιστεί από τους πιο έγκυρους θεσμούς όπως είναι τα Ηνωμένα Έθνη και ιδιαίτερα η Οργάνωση της F.A.O., παραμένει πάντοτε πολύ σοβαρό. Η τελευταία ετήσια αναφορά της F.A.O. επιβεβαιώνει αυτό που η Εκκλησία γνωρίζει πολύ καλά μέσα

από την άμεση εμπειρία των χριστιανικών κοινοτήτων στις Ιεραποστολές: ότι, δηλαδή, περισσότεροι από 800 εκατομμύρια άνθρωποι υποσιτίζονται και ότι πάρα πολλοί είναι αυτοί που πεθαίνουν από πείνα, και ιδιαίτερα παιδιά. Πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί μια τέτοια κατάσταση η οποία, αν και καταγγέλλεται συνεχώς, όχι μόνο δε φαίνεται να βρίσκεται λύση, αλλά, αντίθετα μάλιστα, από ορισμένες πλευρές φαίνεται να χειροτερεύει; Ασφαλώς πρέπει να καταργηθούν οι διαρθρωτικές αιτίες που είναι συνυφασμένες με τη διακυβέρνηση της παγκόσμιας οικονομίας, η οποία κατευθύνει το μεγαλύτερο μέρος του παγκόσμιου πλούτου προς όφελος μιας μικρής μειονότητας του πληθυσμού του πλανήτη. Αυτή η αδικία έχει καταγγελθεί πολλές φορές ήδη και από τους αιώνιους προκατόχους μου Παύλο ΣΤ' και Ιωάννη-Παύλο Β'. Για να υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα σε μεγάλη κλίμακα, είναι αναγκαίο να «μεταστραφεί» ο τύπος της παγκόσμιας ανάπτυξης: αυτό απαιτούν πια όχι μόνο το σκάνδαλο της πείνας, αλλά ακόμη και τα επείγοντα προβλήματα που συνδέονται με τα θέματα του περιβάλλοντος και της ενέργειας. Όμως, και κάθε άτομο όπως και κάθε οικογένεια μπορεί και οφείλει να κάνει κάτι για να απαλύνει την πείνα στον κόσμο, υιοθετώντας ένα τρόπο ζωής και κατανάλωσης που να είναι συμβατή με τη διάσωση της δημιουργίας και με κριτήρια δικαιοσύνης έναντι εκείνων που καλλιεργούν τη γη σε όλες της χώρες του πλανήτη μας.

Αγαπητοί μου, ας σκεφτούμε σοβαρά, αφενός, να ευχαριστήσουμε το Θεό για τους καρπούς που παράγει η αγροτική εργασία και, αφετέρου, να δεσμευτούμε με συγκεκριμένο τρόπο να νικήσουμε το μεγάλο κακό της πείνας. Η Αειπάρθετος Μαρία ας μας βοηθά να αναγνωρίζουμε πάντοτε τα αγαθά που μας έρχονται από τη Θεία Πρόνοια και να προωθούμε πάντοτε μέχρι τα πέρατα της γης τη δικαιοσύνη και την αλληλεγγύη.

Βενέδικτος 16ος
12 Νοεμβρίου 2006

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για τον Οκτώβριο 2007

Για τους χριστιανούς που βρίσκονται σε κατάσταση μειονότητας, ώστε να έχουν τη δύναμη να βιώσουν την πίστη τους, να προσκαρτερούν σ' αυτήν και να δίνουν μαρτυρία.

Είναι γνωστό, δύομισι χιλιάδες χρόνια μετά τον ερχομό του Ιησού Χριστού πάνω στη γη, το μήνυμα του Ευαγγελίου δεν έχει φθάσει ακόμη σε όλη τη γη. Σήμερα, μόλις το 1/3 του πληθυσμού της γης πιστεύει στο Χριστό. Έτσι, σε πολλά μέρη του πλανήτη μας, οι χριστιανοί βρίσκονται να είναι σε μειοψηφία, απέναντι σε ανθρώπους που όχι μόνο δεν πιστεύουν στο Χριστό, αλλά που ούτε έχουν ακούσει να μιλούν γι' αυτόν και για το Ευαγγέλιό του.

Όμως ακόμη, σ' ένα κόσμο όπου όλο και περισσότερο επικρατεί η παγκοσμιοποίηση και η απελευθέρωση των συνόρων, σ' ένα κόσμο όπου η μετακίνηση των πληθυσμών γίνεται όλο και περισσότερο καθημερινό φαινόμενο, οι χριστιανοί καθημερινά έρχονται αντιμέτωποι με ανθρώπους οι οποίοι πιστεύουν στο Θεό με διαφορετικό τρόπο από αυτούς ή που δεν πιστεύουν καθόλου. Μέσα σ' αυτόν τον κόσμο, εμείς οι χριστιανοί έχουμε καθήκον να βιώσουμε την πίστη μας, και όχι μόνο αυτό, αλλά και να δώσουμε μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό.

Απευθυνόμενος σε μια ομάδα επισκόπων της Νότιας Αφρικής και των γύρω χωρών, ο πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' τους έλεγε: «Οι καθολικοί στις χώρες σας αποτελούν μειονότητα. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί για σας μια πρόκληση και απαιτεί μεγάλη ανταπόκριση για να μπορέσετε να ασχοληθείτε με αγάπη για το ποίμνιό σας και να μείνετε πιστοί στο ιεραποστολικό σας έργο. Για το λόγο αυτό είναι σημαντικό εσείς οι επίσκοποι να προωθείτε το κατηχητικό έργο, ώστε οι πιστοί να ενδυναμώνονται στην πίστη τους και να είναι ικανοί να δώσουν μαρτυρία γι' αυτήν. Είναι σημαντικό, τόσο με το λόγο τους όσο και με τις πράξεις τους, οι πιστοί να μεταδίδουν το αυθεντικό μήνυμα του Ευαγγελίου».

Αυτό που ο πάπας έλεγε σε μια μικρή ομάδα επισκόπων, ισχύει βέβαια για όλους τους επισκόπους και, κυρίως, ισχύει για όλους τους καθολικούς πιστούς και για όλους τους χριστιανούς. Ο σκοπός για τον οποίο η Εκκλησία μας καλεί σήμερα να προσευχηθούμε, θέτει, σ' εμάς που ζούμε σε μια χώρα που δηλώνει καθολοκληρίαν χριστιανική, να σκεφτούμε σοβαρά το

πρόβλημα μιας θρησκευτικότητας από συνήθεια και επειδή έτσι την βρήκαμε. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι ο Κύριος μάς ζητά να τον ακολουθήσουμε ελεύθερα και συνειδητά, και με απόλυτη επίγνωση να ακολουθούμε αυτό που ζητάει από τον καθένα μας.

Δεν πρέπει επίσης να λησμονούμε ότι και ως χριστιανοί μεταξύ μας είμαστε χωρισμένοι. Το χωρισμό αυτό δεν τον θέλησε ο Κύριος. Εκείνος προσευχήθηκε στον Πατέρα του, οι μαθητές του να είναι «ένα», όπως εκείνος και ο Πατέρας είναι ένα. Η κατάσταση αυτή, που συνεχίζεται και υπάρχει μεταξύ μας, πρέπει να μας προβληματίζει. Ο χωρισμός που κι αυτός δημιουργεί νέες μειονότητες, δεν πρέπει να βιώνεται μέσα στον εγωισμό και την υπεροψία, αλλά πρέπει να βιώνεται μέσα στην ταπεινότητα και την ειλικρίνεια, μέσα στην πιστότητα στον Ιησού Χριστό και στην αναζήτηση της χαμένης ενότητας. Τότε μόνο θα μπορούμε να λέμε ότι βιώνουμε την πίστη μας, ότι προσκαρτερούμε σ' αυτήν και ότι δίνουμε τη σωστή μαρτυρία.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για το Νοέμβριο 2007

Για τους ερευνητές που εργάζονται στον τομέα της ιατρικής και για όσους έχουν αναλάβει τη νομοθετική δραστηριότητα, ώστε να καλλιεργούν τον βαθύτερο σεβασμό για την ανθρώπινη ζωή, από την αρχή της μέχρι το φυσικό της τέλος.

Η α το επαναλάβουμε και πάλι: ο Θεός μας θέλει συνδημιουργός του για τη συνέχιση και ολοκλήρωση της Δημιουργίας. Μας έδωσε το δικαίωμα και την αποστολή να εξουσιάσουμε πάνω σε όλα τα ζώα και να κατακυριεύσουμε πάνω σ' ολόκληρη τη Δημιουργία του, ανακαλύπτοντας όλα τα μυστικά που ήταν κρυμμένα σ' αυτήν. Όταν, λοιπόν, ο άνθρωπος ερευνά τη γη, όταν ερευνά και ανακαλύπτει τους νόμους της φύσης, ο άνθρωπος ενεργεί μέσα στα πλαίσια της ελευθερίας και της αποστολής που του έδωσε ο Θεός. Και όταν μελετά τα έγκυα της γης, και όταν ερευνά τους αιθέρες κι ανακαλύπτει νόμους και κανόνες για να προστατευθεί από τους σεισμούς και τις πλημμύρες, και όταν αντιτάσσεται στα βίαια φυσικά φαινόμενα, πάλι ο άνθρωπος ενεργεί σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού και μέσα στα πλαίσια της ελευθερίας που του χάρισε. Όταν ο άνθρω-

πος ξεκινά για να ανακαλύψει το μεγαλείο και την απεραντοσύνη του σύμπαντος και επιχειρεί ταξίδια ανάμεσα στους χιλιάδες γαλαξίες και τους ατέλειωτους ουρανοί, ο Θεός τον ευλογεί και του επαναλαμβάνει «αυξάνεστε και πληθύνετε και κατακτήσατε τη γη. Να εξουσιάσετε στις θάλασσas τα ψάρια, στον ουρανού τα πτηνά και σε κάθε ζώο που κινείται πάνω στη γη».

Όμως, στη μέση του Κήπου, ο Θεός Δημιουργός τοποθέτησε το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού. Είναι το δέντρο που μας επιτρέπει να ελέγξουμε την ελευθερία μας, είναι το σημείο στο οποίο μπορούμε να επαληθεύσουμε την πιστότητά μας και το σεβασμό μας προς το Δημιουργό.

Η πρώτη αμαρτία που διαπράττεται, μετά την παρακοή του Αδάμ και της Εύας, είναι η βιαιότητα ενάντια στην ανθρώπινη ζωή. Είπε ο Θεός στον Κάιν: «Το αίμα του αδερφού σου μου φωνάζει γοερά από τη γη!». Η ίδια η γη, που άνοιξε για να δεχθεί το αίμα του αδικοχαμένου Άβελ, καταριέται τον Κάιν, επειδή σκότωσε τον αδελφό του (Γεν. 4,9-12). Ο Θεός έρχεται υπερασπιστής της ανθρώπινης ζωής. Η τιμωρία του Κάιν είναι μεγάλη: η γη θα γίνει εχθρική προς το δολοφόνο και ο ίδιος θα είναι φугάς και περιπλανώμενος για πάντα. Όμως και σ' αυτόν τον στυγερό δολοφόνο του αδελφού του, ο οποίος συλλογίζεται: «όποιος με βρει θα με σκοτώσει», ακόμη και αυτόν ο Θεός τον προστατεύει: «Δε θα συμβεί αυτό, γιατί όποιος σκοτώσει τον Κάιν, θα αντιμετωπίσει επταπλάσια εκδίκηση».

Σίγουρα, η επιστημονική έρευνα γύρω από την ανθρώπινη ζωή περιλαμβάνεται κι αυτή στην αποστολή που δόθηκε από το Θεό: «κατακυριεύσετε τη γη». Σ' αυτήν εμπεριέχεται η προστασία του ανθρώπου από την ασθένεια και η αποτροπή του πόνου. Η φροντίδα των ασθενών και των πονεμένων είναι από τα θεάρεστα έργα τα οποία τόσο η Παλαιά όσο και η Καινή Διαθήκη υμνούν και επαινούν. Όμως τα πάντα πρέπει να γίνονται σύμφωνα με το νόμο της Νέας Διαθήκης: με σεβασμό και αγάπη για τον πλησίον.

Το μήνα αυτό, η Εκκλησία μας καλεί να προσευχηθούμε ώστε ο σεβασμός και η αγάπη για τη ζωή του πλησίον να μην περιορίζεται σε μια μόνο περίοδο της ανθρώπινης ζωής αλλά σ' ολόκληρη τη διάρκειά της: από την αρχή μέχρι το φυσικό της τέλος. Διότι ο Θεός δε βλέπει διαφορετικά τον μικρό από τον μεγάλο, ούτε τον άρρωστο από τον υγιή. Ο Θεός αγαπά το ίδιο εκείνον που ήδη έχει γεννηθεί όπως αγαπά και εκείνον που μόλις συνελήφθηκε στα σπλάχνα της μητέρας του. Σε κάθε άνθρωπο ο Θεός διακρίνει την εικόνα του και την ομοίωσή του. Όλους μας διάλεξε και μας δώρισε πλούσιες τις ευλογίες του, και μας διάλεξε να γίνουμε δικοί του δια του Χριστού (βλ. Εφ. 1,3-4).

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για τον Δεκέμβριο 2007

Για να συνειδητοποιήσει η ανθρώπινη κοινωνία και να φροντίσει για όσους έχουν προσβληθεί από το έιτς, ιδιαίτερα τα παιδιά και τις γυναίκες και για την Εκκλησία ώστε να τους βοηθήσει και να αισθανθούν την αγάπη του Κυρίου..

Όταν μιλούμε για τον ιό του έιτς, μιλούμε για μια αρρώστια. Κι όταν μιλούμε για επιδημία του έιτς, αυτό σημαίνει ότι το θέμα αφορά πολλούς ανθρώπους. Μπροστά σε μια κοινωνική, πολιτική, πολιτιστική και οικονομική δύσκολη κατάσταση, την οποία γνωρίζουν πολλές χώρες, είναι αναμφισβήτητα αναγκαία μια προστασία και ένα πρόγραμμα για την υγεία, που θα είναι ένα σημεία αδιαμφισβήτητης αγάπης για όλους. Και αυτό θα πρέπει να ισχύσει ιδιαίτερα για τους πιο αδύνατους και τους φτωχούς. Χρειάζεται επομένως να επανεξεταστούν και να διορθωθούν όλοι εκείνοι οι νόμοι που δε λαβαίνουν υπόψη τους αρκετά την ίση κατανομή των συνθηκών υγείας για όλους. Η υγεία είναι από μόνη της ένα αγαθό που ανήκει σε όλους, γι' αυτό πρέπει να την εξασφαλίσουμε σε όλους τους κατοίκους της γης, να αναζητηθούν λύσεις ώστε τουλάχιστον η βασική φροντίδα υγείας να παρέχεται σε κάθε άτομο της ανθρώπινης κοινωνίας οπουδήποτε κι αν βρισκεται. Το δικαίωμα για προστασία της υγείας είναι ένα δικαίωμα που ανήκει σε όλους.

Η Καθολική Εκκλησία συνεχίζει να προσφέρει τις υπηρεσίες της τόσο στην πρόληψη όσο και στη συμπαράσταση στους αρρώστους από έιτς καθώς και στις οικογένειές τους, σε ιατρικό, κοινωνικό, πνευματικό και ποιμαντικό επίπεδο. Σήμερα, σ' ολόκληρο τον κόσμο, το 26,7% από τα διάφορα κέντρα προστασίας και εξυπηρέτησης των ασθενών του έιτς ανήκουν στην Καθολική Εκκλησία. Υπάρχουν πολλά προγράμματα για τους διάφορους τομείς, που εφαρμόζονται από τις διάφορες τοπικές Εκκλησίες αλλά και από τα διάφορα μοναχικά Τάγματα, και οργανώσεις που διευθύνονται από λαϊκούς και οι οποίοι προσφέρουν ελπίδα και αγάπη.

Σ.Φ.

Έγραψαν

Στην είσοδο του ναού της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού, στο Εξώμβουργο, υπάρχει ένα βιβλίο όπου οι προσκνητές και οι διάφοροι επισκέπτες μπορούν και σημειώνουν τις ευχές τους και τις εντυπώσεις τους. Από αυτές τις σημειώσεις, αντιγράφουμε κάποιες σήμερα, κρατώντας την ανωνυμία και χωρίς καμιά επεξεργασία..

Η επιβλητικότητα και το δέος που ένοιωσα ξεπερνά κάθε φαντασία. Είμαι χριστιανή Ορθόδοξος, αλλά αισθάνομαι στο σπίτι σας όπως και σεις. Ευχαριστώ το Θεό που μπόρεσα νάρθω στον οίκο του και να γνωρίσω και τη δική σας οικογένεια. Σας ευχαριστώ που είμαστε όλοι κάτω από την ίδια σκέπη και ευλογημένοι από το Θεό.

Α.Π.

Ευχαριστώ το Θεό που με κρατά ικανό να είμαι παραγωγικός και χρήσιμος στην κοινωνία, και που μου έχει δώσει μια καλή οικογένεια.

Δ.Α.

Παρακαλώ το Θεό για μια υγιή και ευτυχημένη οικογένεια και τον ευχαριστώ για όλα τα αγαθά που έχει προσφέρει στον κόσμο μας.

Ε.Χ.

Σ' ευχαριστώ που με βοήθησες να ανεβώ ως εδώ, και να αντέχω, και να ξεπερνώ τη δύσκολη καθημερινότητά μου.

Κ.Α.

Ιερά Καρδιά, σ' ευχαριστούμε για όσα μας έχεις προσφέρει και δώσε μας υγεία και δύναμη για όσα έχουμε να αντιμετωπίσουμε στη ζωή μας. Υγεία, ευτυχία, και μην αφήσεις το κακό να μας καταβάλει, εμάς και όλο τον κόσμο.

Γ. και Σ.

Κύριε, σου αφιερώνω το μωρούλι να γίνει έργο σωτηρίας. Μέσω αυτού προστάτεψε την οικογένειά μου.

Β.

Σήμερα, ημέρα Τρίτη και πρώτη φορά στην Τήνο. Εντυπώσεις πολλές και καλές, μα εδώ μέσα σ' αυτό το μοναστήρι βρήκα λίγη ησυχία και γαλήνη για να σκεφτώ και να προχωρήσω ωραία και με αγάπη στη ζωή μου. Σας ευχαριστώ πολύ.

Β.

Νέα του Προσκυνητηρίου

✓ Οι προετοιμασίες για τον εορτασμό της Ιεράς Καρδίας ξεκίνησαν από τις αρχές Ιουνίου. Το πρώιμο Πάσχα έφερε πρώιμα και την εορτή της Χάρης της. Τη Δευτέρα, 4 Ιουνίου, έφθασαν από τη Σύρο τέσσερις εθελοδότες για τα ασπρίσματα: Αντώνης Ξανθάκης, Μάριος Ρούσσος, Φραγκίσκος Ρηγούτσος και Γιάννης Πρίντζης. Παρά τα τερτίπια του καιρού (έβρεξε την Τρίτη το πρωί), την Τετάρτη το μεσημέρι είχαν ολοκληρώσει όλα τα ασπρίσματα και επέστρεφαν και πάλι στη Σύρο. Τους ευχαριστούμε θερμά.

✓ Δεύτερο βήμα στις προετοιμασίες μας ήταν να λειτουργήσει και πάλι ο φωτισμός του βενετσιάνικου Κάστρου. Είναι αλήθεια, λίγοι είναι οι ντόπιοι τηνιακοί που ενδιαφέρονται για το μεσαιωνικό Κάστρο και σε πολλούς παραμένει ακόμη άγνωστο. Όμως τη φορά αυτή υπήρξε και επιθετικός βανδαλισμός, αφού η όλη εγκατάσταση είχε υποστεί βλάβες από οφθαλμοφανή βία και κτυπήματα. Χάρη στην προθυμία του Πέτρου Ρουγγέρη οι βλάβες αποκαταστάθηκαν και το Κάστρο φωτίστηκε και το φετινό καλοκαίρι.

✓ Η μόνωση της ταράτσας μας ταλαιπώρησε πολύ τον περασμένο χειμώνα. Έτσι, αποφασίσαμε να γίνει νέα μόνωση. Ολοκληρώθηκε κι αυτή στην αρχή του καλοκαιριού, οπότε δεν έχουμε κάμει ακόμη την επαλήθευση αν η δουλειά έγινε καλά ή όχι. Αυτό θα το δούμε με τις πρώτες βροχές το φθινόπωρο.

✓ Το Πανηγύρι εξελίχθηκε και φέτος με μεγάλη μεγαλοπρέπεια. Είναι αλήθεια ότι για την επίσημη αρχιερατική θεία Λειτουργία οι πιστοί ήταν λιγότεροι φέτος. Όμως σίγουρα αυτό δεν οφείλεται σε μείωση της ευλάβειας των πιστών, αφού σε όλες τις άλλες ακολουθίες κατά τις προηγούμενες μέρες οι πιστοί προσήλθαν αθρόοι. Το βράδυ της παραμονής μάλιστα, ο ουρανός του Εξωμβούργου φωτίστηκε, χάρη στα πυροτεχνήματα που μας έστειλε ο κ. Δασύρας. Όλα τα γύρω χωριά μπόρεσαν να απολαύσουν το καταπληκτικό θέαμα.

✓ Τη χαρά της γιορτής επισκίαζε οπωσδήποτε η απουσία από το Εξώμβουργο του Ισιδώρου και της Φραγκίσκας. Ύστερα από 40 και πλέον χρόνια συνεχούς παρουσίας, σήμερα βρίσκεται στο νοσοκομείο της Σύρου δοκιμαζόμενος από ένα διπλό ακρωτηριασμό.

✓ Αιθιά και δεύτερη είδηση από το νοσοκομείο της Σύρου μάς πληροφορούσε για το θάνατο του αγαπητού μας φίλου και μεγάλου ευλαβούς της Ιεράς Καρδίας Ιωσήφ Φώσκοηου από το Σμαρδάκιτο. Έτσι, μετά το εορταστικό γεύμα του πανηγυριού, όλοι σπεύσαμε να συντροφέψουμε τον αδελφό μας στην τελευταία του επίγεια διαμονή.

✓ Κατά τα άλλα, η ζωή στο Προσκυνητήριο κύλησε ομαλά και έντονα. Οι προσκυνητές και οι επισκέπτες κάθε χρόνο όλο και αυξάνονται. Και εφέτος,

εκτός από τις πολλές δεκάδες προσκυνητών και επισκεπτών που καταφθάνουν καθημερινά στο Εξώμβουργο, δεχθήκαμε, πριν το πανηγύρι μας, τη μικρή ομάδα με τους Πέτρο Χογκ και Αργυρώ με τους συμπαθέστατους μικρούς φίλους, ενώ στις αρχές Αυγούστου δεχθήκαμε την ομάδα των Γάλλων με τον συμπατριώτη μας τήνιο Ιωσήφ Φώσκοιλο, οι οποίοι φιλοξενήθηκαν για 15 μέρες περίπου.

✓ Και οι καλλιτεχνικές εκδηλώσεις στο Εξώμβουργο πήγαν πολύ καλά.

Πρώτα ήταν η έκθεση των Μαρριανών Αδελφών, με την οποία είδαμε την άληθη όψη των Αδελφών, δηλαδή της πνευματικής τους ζωής. Πολλοί επισκέπτες αντιλήφθηκαν ξαφνικά ότι οι γνωστοί «Φρερ» έχουν μια παιδαγωγική που δεν πηγάζει μόνο από τις γνώσεις τους αληθά και από μια βαθιά πνευματικότητα. Αληθά και η έκθεση ζωγραφικής με πίνακες ζωγράφων που προέρχονται κυρίως από την Ανατολική Ευρώπη, κίνησε το ενδιαφέρον πολλών φιλοτέχνων.

✓ Ιδιαίτερη επιτυχία σημείωσε κι εφέτος η συναυλία που δόθηκε στο ναό της Ιεράς Καρδίας του Ιησού, στο Εξώμβουργο, από τους μουσικούς Απόλλων Γραμματικόπουλο (βιολή), Μαίρη Ζαμπέλη (βιολή), Πέτρο Βλιάσση (βιόλα) και Γεωργία Κύπρου (βιολοντσέλο). Σ' ένα ναό ασφυκτικά γεμάτο και με ακροατές επίσης στο προαύλιο, μας παρουσίασαν με εντυπωσιακά καλή εκτέλεση έργα του Μότσαρτ, του Χάυντ και του Ντβόρζακ. Το ραντεβού ανανεώθηκε για τον ερχόμενο χρόνο.

Αναμνήσεις από τα παλιά.

Τα Ελάχιστα Πράγματα

Πρέπει, τέλος, να αναφέρω και εδώ τα όσα πολύ σημαντικά συνέβησαν και πραγματοποιήθηκαν στα Λουτρά, στους χώρους της Μονής των Ιησουϊτών και στο ναό του Αγίου Ιωσήφ. «Με ελάχιστα πράγματα. Με φώτα και σκιές. Με μουσικές και σιωπές ...». Την ηρεμία και τη σιωπή που βασιλεύει από μερικά χρόνια στους χώρους του μοναστηριού ήρθαν να ζωντανέψουν οι σαράντα και πλέον «Παναγίτσες του κόσμου». Οι «Παναγίες απ' όλο τον κόσμο» της ιδιωτικής συλλογή των Νίκου Χατζηκυριάκου και Τίνας Μπερτζελέτου, ήρθαν από την Ανατολή και τη Δύση, από το Βορρά και το Νότο, καθλώντας εκατοντάδες ανθρώπους να έρθουν να τις επισκεφτούν. Αθήνα και οι δημιουργίες του Σταύρου Διακουμή (ο άνθρωπος που αισθάνεται την ανάγκη για ένα άλλο στήριγμα), της Αλεξάνδρας Μυρεσιώτη (η αιθέρια ύπαρξη μετά την απόρριψη του κακού), των Μάριου Βιδάλη και Γιώργου Κηλαδούρη (βίντεο προβολές με πρόσωπα και γεγονότα της καθημερινότητας) συνδέουν το ναό με τη Μονή, αποτελώντας στο σύνολό τους μια εντυπωσιακή σύνθεση του Μάνου Στεφανίδη.

Για τα όσα όμορφα συνέβησαν το καλοκαίρι αυτό στη Μονή και στο ναό των Ιησουϊτών στα Λουτρά, ευχαριστούμε:

Το Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Εξωμβούργου που δέχθηκαν να συμπεριλάβουν τις εκδηλώσεις στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα του καλοκαιρινού Φεστιβάλ. Τον συντονιστή του Φεστιβάλ Θέμη Ροδαμίτη αθήνα και τον Θέμη Δαλέζιο ο οποίος εδώ και χρόνια εργάζεται αθόρυβα αθήνα σταθερά, και σήμερα χαίρεται τους καρπούς των προσπαθειών του. Τους καλλιτέχνες και όλους τους άλλους που αφιλοκεδώς συνεργάστηκαν για την επιτυχία του εγχειρήματος. Τον Υβ Σενν και την Μαϊτέ Ρενώ που ήρθαν από την Ελβετία για να δώσουν το ρεσιτάλ της 9 Αυγούστου. Τον Μάριο Βιδάλη, τον Γιώργο Κηλαδούρη και τον Σταύρο Διακουμή. Το Γιώργο Φωτόπουλο για τη μέριμνα του φωτισμού. Τις Μαρία Τζανουλίνου και Αλεξάνδρα Μυρεσιώτη. Τους «Φίλους της Τήνου» και τον Κώστα Χασιώτη. Τον Μανόλη Παλαμάρη για τη χορηγία. Τη Βερονίκ Μαίρ. Τους κατοίκους των Λουτρών για τη φύλαξη των εκθεμάτων.

Και ακόμη ένα όλης ιδιαίτερο και μεγάλο ευχαριστώ στον εμπνευστή και εκτελεστή του όλου έργου Μάνο Στεφανίδη.

Από 1 Ιουνίου έως 31 Αυγούστου 2007 πρόσφεραν για τη στήριξη των δραστηριοτήτων του Πανελληνίου Προσκλητήριου της Ιεράς Καρδιάς στο Εξωμυθουργό:

600 Ευρώ πρόσφεραν: Ανώνυμος.

150 Ευρώ πρόσφεραν: Αγκαζίζο Μαίρη (εις μνήμη συζ. Στεφάνου).

100 Ευρώ πρόσφεραν : Βακόνδιος Μάρκος, Βουτσίνος Γιάννης, Πρίντεζη Βέρα, Πολυδώρα Καλιψώ, Ρωμάνου Καίτη, Βουτσίνος Ανδρέας, Ανώνυμος, Βιδάλη Μαρία, Πρελορέντζου Θεόδωρος/Ειρήνη.

80 Ευρώ πρόσφερε: Ανώνυμος, Ρουγγέρη Γιωργία.

70 Ευρώ πρόσφεραν: Ρηγούτσου Φραγκίσκος/Ευαγγελία, Πρίντεζη Ιωσήφ/Ειρήνη.

50 Ευρώ πρόσφεραν: Οικογένεια Γεωργ. Βύλλα, Βαρθαλίτου Θηρεσία, Ξενοπούλου Κώστας, Σκλάβος Γιώργος (εις μνήμη συζ. Αντωνίας), Γρυπάρη Κωνσταντίνια, Βαρθαλίτου Μαριγούλα, Ρούσου Θηρεσία, Ρούσου Άννα, Φώσκολος Αντώνιος, Κρητικού Αντώνη/Αντζελα, Φωσκόλου, Μαραγκού Λίλιαν, Βιδάλης Ματθαίος (εις μνήμη μητέρας του Αγγελής), Αμερική Ματθαίος.

35 Ευρώ πρόσφεραν: Ρηγούτσου Μαρία, Κορινθίου Τασία.

30 Ευρώ πρόσφεραν: Ρούσου Ανεζούλα, Πρίντεζη Μαγδαληνή, Παλαιολόγου Μαγδαληνή, Βακόνδιος Γιάννης, Ρούσου Μαρία, Πρίντεζη Ελένη, Ζουρίδου Ελένη, Βιδάλης Γιώργος, Άνδροβικ Ειρήνη (εις μνήμη συζ. Αντωνίου), Μαραβέλια Αγγελή.

20 Ευρώ πρόσφεραν: Πρελορέντζος Αντώνιος, Βιδάλη Ιωάννα, Φιοράντε Μαρία, Ανώνυμος, Ανώνυμος, Φωσκόλου-Ρούβα Ειρήνη, Κελαΐτου Αγγελή (εις μνήμη συζύγου και υιού), Κοσίβα Μαρία, Σπυράκη Καρμελά, Καραβίτη Ζαχαρούλα, Κουτελάκη Αμάντα, Στεργιώτου Λίτσα, Βακόνδιος Γιώργος, Ρούσος Μάρκος, Πρίντεζη Πίτσα, Καλλέγια Φιλώ, Παλαμάκη-Πόντη Ιωσήφίνα, Σεφάνου Σοφία, Φυρίγου Σοφία, Πρελορέντζος Γεώργιος, Μαραβέλια Νίνα, Δαλεξίου Αγγελική, Απέργη Φραγκίσκα, Αλβέρτη Νικολέττα (εις μνήμη συζ. Ιωσήφ).

10 Ευρώ πρόσφεραν: Ρουγγέρης Μάρκος, Δελλατόλα Ειρήνη, Δελλατόλα Σιμόνη, Παλαιολόγου Μαρία, Πρίντεζη Μαρία, Ρούσος Γιάννης (Γαζής), Πρίντεζη Γιωργία, Ρηγούτσου Μαρία, Ρουγγέρη Γιωργία, Γιαννισόπουλος Πέτρος, Παλαιολόγου Μαρία, Ρουγγέρη Γιάννης, Σπυράκη Καρμελά, Ανώνυμος, Μαραγκός Πέτρος.

Σας ευχαριστώ όλους για τις προσφορές σας.

Ευχαριστώ επίσης:

Τις ανώνυμες κυρίες που πρόσφεραν τα λουλούδια για το στολισμό του ναού τόσο για την εορτή της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού όσο και για το τριήμερο της μεγάλης Πανήγυρης.

Τον κ. Δασύρα ο οποίος προμήθευσε τα πυροτεχνήματα και τον πυροτεχνικό ο οποίος τα πυροδότησε την παραμονή του Πανηγυριού, δίνοντας έτσι μια καινούρια νότα στον όλο εορτασμό.

Τον κ. Πέτρο Ρουγγέρη ο οποίος, παρά το φόρτο εργασίας που είχε τις μέρες εκείνες, φρόντισε να αποκαταστήσει τη φωταγώγηση του Εξωμυθουργού και να αποκαταστήσει τις όποιες βλάβες είχαν συσσωρευτεί στο δίκτυο του Προσκλητήριου πριν από τη μεγάλη Γιορτή.

Τον πάντα ακούραστο και πρόθυμο Ζαχαρία, ο οποίος πάντα ανταποκρίνεται με χαμόγελο και αποκαθιστά τη σωστή λειτουργία στο δίκτυο ύδρευσης του συγκροτήματος.

Τον κ. Γιάννη Βουτσίνο για τη δωρεά των πέντε στρωγγυλών τραπέζιων της τραπεζαρίας. Σίγουρα, η όψη της τραπεζαρίας άλλαξε προς το καλύτερο.

Παλαίμαχοι του Εξωμβούργου

"Το Φρούριο της Τήνου"

Τριμηνιαίο Δελτίο Ειδήσεων
Πανελληνίου Προσκυνημάτων
"Ιερά Καρδιά του Ιησού"
Τ.Θ. 181

Εξώμπουργο - 842 00 Τήνος
Τηλ. 228 304 1364

E-mail: jestinos@otenet.gr

<http://www.catholic.gr/ierikardia/index.html>

Καλοκαίρι 2007

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1091/9 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 2588

"Το Φρούριο της Τήνου"

Ιδιοκτησία: Μονή Ιησουϊτών
Εκδότης - Διευθνήτης: π. Σεβαστ. Φρέρης
Διεύθυνση: Μονή Πατέρων Ιησουϊτών
Τ.Θ. 181
Λουτρά - 842 00 Τήνος
Τηλ. 228 305 1492
Κιν. 6978 194922

Διαχείριση - Αποστολή:
κ. Μαρία Μαραγκού
Σμύρνης 27 - 104 39 Αθήνα
Τηλ. 210 883 5911

Ετήσια Συνδρομή: 5 €
Ηλεκτρονική στοιχειοθεσία - Εκτύπωση:

Τοπικοί Αντιπρόσωποι:

- Βουτσίνος Ιωάννης: 210 779 0923
- Πόνθη Φραγκίσκα: 210 962 4253
- Πρίντζη Ι. Γεωργία: 228 104 2274
- Πρίντζη Μαγδαληνή: 228 108 2020
- Ρούσσοσ Ιωάννης: 228 107 1410

Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2007
Τεύχος 172 - Έτος 42"